

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 8 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Flisikowska

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Anna Krzemińska

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko K. J.

roszczenia z umów bankowych

1. Oddała powództwo co do kwoty 76.339zł 17gr nie objętej umorzeniem postępowania z dnia 14 grudnia 2017r.
2. Kosztami procesu obciąża w całości powoda, a szczegółowe rozliczenie tych kosztów pozostawia referendarzowi sądowemu.

/-/H.Flisikowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 stycznia 2017 r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenie, aby strona pozwana K. J. zapłaciła na rzecz powoda kwotę 164 385, 00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 2).

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że źródłem roszczenia jest nieuiszczona przez pozwaną należność wraz z skapitalizowanymi sumami odsetek, wynikająca z zawartej w dniu 28 stycznia 2008 r. pomiędzy pozwaną a pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A. z siedzibą w K. (obecnie (...) Bank S.A. z siedzibą w W.) umowy kredytu hipotetycznego nr (...) na mocy której bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 104 665, 59 zł, indeksowanego kursem franka szwajcarskiego. Powód wskazał, że wobec zaprzestania przez pozwaną regulowania zobowiązania wynikającej z ww. umowy kredytu, wierzyciel pierwotny dokonał jej wypowiedzenia, a następnie w dniu 18 marca 2011 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), opatrzony postanowieniem Sądu Rejonowego (...) w P. z dnia 19 maja 2011 r. , sygn. akt II Co (...) klauzulą wykonalności. Kolejno powód podał, że w dniu 31 marca 2014 r., wierzyciel pierwotny zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, mocą której wierzytelność przysługująca bankowi wobec pozwanej w całości została przeniesiona na powoda wraz ze wszystkimi ustanowionymi zabezpieczeniami (k. 3-6)

W dniu 15 lutego 2017 r. referendarz sądowy tut. Sadu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu (k. 126)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 marca 2017 r., pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 132- 133).

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała w całości istnienie roszczenia powoda co do zasady jak i co do wysokości. Wskazała, że roszczenie powoda zostało w całości zaspokojone, gdyż w trakcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygnaturą Km (...)spłaciła zadłużenie wynikające z ww. bankowego tytułu egzekucyjnego. Dodała, że wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w sprawie sygn. akt IAcA 754/16 pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy stanowiący ww. bankowy tytuł egzekucyjny opatrzony klauzulą wykonalności z dnia 19 maja 2011 r. Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia całości dochodzonego roszczenia w zakresie należności głównej jak i odsetek. Wyjaśniając zarzut przedawnienia pozwana podała, że podnosi go co do roszczenia powoda nie objętego ww. tytułem wykonawczym, jednakże z ostrożności procesowej, z uwagi na niesprecyzowanie przez powoda z czego konkretnie wynika dochodzona przez niego kwota, czy w zakresie kwoty objętej ww. (...), czy też wyłącznie pozostałej kwoty wynikającej przedmiotowej umowy kredytu a nieuwzględnionej w (...) wskazała, że w roszczenie powoda w całości należy uznać za przedawnione (k. 133 -138).

W piśmie procesowym z dnia 8 grudnia 2017 r. powód cofnął pozew w zakresie kwoty 88.045,83 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o umorzenie postępowania w tym zakresie oraz wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 76.339, 17 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie podał, że na kwotę 76. 339, 17 zł składają się :

- 56. 642, 16 zł - tytułem należności głównej, tj. tytułem pozostałego do spłaty kredytu,
- 5. 710, 28 zł - tytułem odsetek umownych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego do dnia zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności
- 13. 986, 73 zł - tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczanych przez powoda od kwoty należności głównej po dniu zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu (k. 227-228)

Na rozprawie w dniu 14 grudnia 2017 r. pełnomocnik powoda podtrzymał oświadczenie powoda o cofnięciu pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie, zgłoszone ww. piśmie z dnia 8 grudnia 2017 r. Jednocześnie pełnomocnik powoda kategorycznie potwierdził, że roszczenia objęte pozwem nie są objęte ww. (...) z dnia 18 marca 2011 r., a stanowią należności roszczenia wierzyciela poza tenże (...) (k. 235-236).

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. tut. Sąd umorzył postępowanie w niniejszej sprawie co do kwoty 88. 045, 83 zł oraz obciążył kosztami procesu co do umorzonej części postępowania w całości powoda, przy czym szczegółowe wyliczenie tych kosztów pozostawił referendarzowi sądowemu (k. 237).

W odpowiedzi na stanowisko strony powodowej wyrażone w piśmie z dnia 8 grudnia 2017 r., oraz na rozprawie w dniu 14 grudnia 2017 r. ,pełnomocnik pozwanej w piśmie z dnia 21 grudnia 2017 r. wskazał, że pozwana w całości podtrzymuje dotychczasowe twierdzenia, w tym w między innymi zarzut przedawnienia całego dochodzonego przez powoda roszczenia, w tym zarówno należności głównej jak i odsetek (k.240-243).

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 stycznia 2008 r. pozwana zawarła z bankiem (...) S.A z siedzibą w K., zwanego dalej „bankiem” umowę kredytu hipotecznego nr (...), na mocy której bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 104 665, 59 zł, indeksowanego kursem franka szwajcarskiego. Kwota udostępnionych środków w dniu ich wypłaty została przeliczona na walutę obcą – franka szwajcarskiego i na dzień sporządzenia umowy równowartość kredytu wyrażona w walucie obcej stanowiła

kwotę 47. 445, 87 CHF. Zgodnie z § 1 ust. 2 ww. umowy spłata kredytu miała nastąpić w 360 miesięcznych ratach. Zgodnie z §3 ust. 1 zabezpieczeniem spłaty kredytu była hipoteka kaucyjna na rzecz banku w złotych polskich do kwoty stanowiącej 170% kwoty kredytu na nieruchomości położonej przy osiedlu (...) III (...) w P., oznaczonej w księdze wieczystej numerem (...)/.

W dniu 28 stycznia 2008 r. pozwana oświadczyła, że w zakresie zaspokojenia wszelkich wierzytelności wynikających z ww. umowy kredytu hipotecznego poddaje się egzekucji do kwoty 209.331, 18 zł na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. W oświadczeniu wskazano, że w przypadku wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, kwota zadłużenia kredytobiorcy (pозwanej) złotych polskich zostanie ustalona według kursu sprzedaży waluty, do której jest indeksowany kredyt, podanego w bankowej tabeli kursów walut dla kredytów dewizowych i indeksowanych kursem walut obcych, ogłoszonego przez bank w następnym dniu roboczym po upływie terminu wypowiedzenia lub rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym.

W dniu 28 stycznia 2018 r. powódka oświadczyła, iż wyraża zgodę na przeniesienie przez bank wierzytelności z tytułu ww. umowy kredytu oraz innych wierzytelności wynikających z umów stanowiących prawne zabezpieczenie kredytu na towarzystwo funduszy inwestycyjnych prowadzące fundusz sekurytyzacyjny albo na fundusz sekurytyzacyjny działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, albo na podmiot emisyjny w rozumieniu art. 92a ust. 3 ustawy Prawo Bankowe oraz udzieliła bankowi pełnomocnictwa do złożenia w jej imieniu oświadczenia o poddaniu się egzekucji na rzecz takiego funduszu w przypadku, gdyby nabył na wierzytelność wynikającą z przedmiotowej umowy kredytu.

W dniu 25 lipca 2008 r. strony zawarły aneks nr (...) do przedmiotowej umowy kredytu, na skutek którego kwota należności głównej zwiększona została do kwoty 172 304, 50 zł, indeksowanego kursem (...). W dniu 30 lipca 2009 r. strony zawarły porozumienie do przedmiotowej umowy kredytu na podstawie którego bank udzielił pozwanej karencji w spłacie kapitału oraz odsetek ustawowych na okres dwóch miesięcy, począwszy od dnia 1 lipca 2009 r.

Dowód : umowa kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego do (...) z dnia 28 stycznia 2008 r. (k. 18- 29), oświadczenie o poddaniu się egzekucji z dnia 28.01.08 r. (k.30), oświadczenie kredytobiorcy z dnia 28 stycznia 2008 r. (k. 31), aneks nr (...) do umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 28 stycznia 2008 r. indeksowanego do (...) (k. 33 -35), porozumienie do umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 20 stycznia 2008 r. indeksowanego do (...) (k.37)

Z uwagi na to, że pozwana nie wywiązywała się z postanowień przedmiotowej umowy kredytu, pismem z dnia 13 kwietnia 2010 roku (...) Bank S.A. dokonał wypowiedzenia przedmiotowej umowy kredytu w całości.

W dniu 18 marca 2011 r. bank wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...), zwanego dalej (...) stwierdzając, że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy kredytu. Wskazano, że w związku z brakiem spłaty zobowiązań określonych umową kredytu, zadłużenie na dzień 18 marca 2011 r. wynosi 309. 904, 91 zł, a na wymagalne zadłużenie składają się następujące kwoty:

- 261 738, 59 zł tytułem należności głównej (niespłaconego kapitału)
- 5 710, 28 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 11,40% od dnia 1.09.09 do 25.05.10 r.
- 42 361, 83 zł tytułem odsetek za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 20,00% od dnia 1.04.10 do 18.3.2011 r.
- 94,21 tytułem opłat i innych prowizji

W punkcie II przedmiotowego (...) wskazano, że od kwoty należności głównej (niespłaconego kapitału) od dnia 19 marca 2011 r. do dnia zapłaty naliczane są dalsze należne odsetki, według stopy procentowej, określanej zarządzeniem Prezesa Zarządu banku w sprawie podwyższonego oprocentowania z tytułu opóźnienia spłaty kredytów i pożyczek, która to stopa na dzień sporządzenia (...) wynosi 20,00% w stosunku rocznym, a od kwoty odsetek umownych za

okres korzystania z kapitału w wysokości 11, 40% od dnia 1.09.09 do dnia 25.05.10 r. za okres od dnia 19 marca 2011 r, liczone są dalsze odsetki ustawowe.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2011 r., sygn. akt II Co(...)referendarz sądowy Sądu Rejonowego (...) w P. nadał klauzulę wykonalności na ww. (...) z dnia 18 marca 2011 r., z którego wynika wymagalne roszczenie banku wobec pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy kredytu na kwotę 209 331, 18 zł oraz oddalił wniosek banku w pozostałym zakresie.

Dowód: wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 13 kwietnia 2010 r. (k. 52), Bankowy Tytuł Egzekucyjny (k. 53), postanowienie Sądu Rejonowego(...) w P. z dnia 19 maja 2011 r., sygn.. akt II Co(...) (k.54-55),

Wnioskiem z dnia 11 sierpnia 2011 r. bank złożył do Komornika Sądowego P. B. przy Sądzie Rejonowym (...)w P. wniosek wszczęcie postępowania egzekucyjnego, załączając tytuł wykonawczy tj. opatrzony w klauzulę wykonalności (...) z dnia 18 marca 2011 r. Złożenie tego wniosku skutkowało wszczęciem oraz prowadzeniem przeciwko pozwanej postępowania egzekucyjnego pod sygn. akt (...)

Pismem z dnia 30.08.2011 r. Komornik Sądowy zawiadomił pozwaną o wszczęciu egzekucji nieruchomości z wniosku banku. W tym samym dniu Komornik Sądowy dokonał zajęcia lokalu mieszkalnego pozwanej położonego w P. przy osiedlu (...) III S., dla którego Sąd Rejonowy (...) w P. prowadzi księgę wieczystą oznaczoną numerem (...).

Dowód : dokumenty znajdujące się w aktach sprawy(...), w tym : wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 11 sierpnia 2011 r. (k.1-4) zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 30 sierpnia 2011 r. (k.16), zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości (k. 23-27)

W trakcie trwania postępowania egzekucyjnego Km 1980/11 pozwana spłaciła zadłużenie wynikające z przedmiotowego (...), w związku z czym pismem z dnia 20 sierpnia 2012 r. bank skierował do Komornika Sądowego oraz do Sądu Rejonowego(...) w P. wniosek o zawieszenie egzekucji w całości oraz odwołanie drugiej licytacji z nieruchomości.

Tego samego dnia - pomimo ww. wniosku banku - odbyła się druga licytacja z nieruchomości pozwanej i postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy (...)w P. udzielił przybicia nabycia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu pozwanej, położonego przy osiedlu (...) III S. w P. na rzecz P. C. oraz M. C.. Jednocześnie, postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2012 r. Komornik Sądowy zawiesił postępowanie egzekucyjne w sprawie.

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2013 r. na wniosek banku, na podstawie art. 825 k.p.c Komornik Sądowy P. B. umorzył postępowanie egzekucyjne(...) co do kwoty 200.000 zł.

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy (...) stwierdził wygaśnięcie skutków przybicia spółdzielczego własnościowego prawa do ww. lokalu mieszkalnego pozwanej udzielonego na rzecz P. i M. C., stwierdził utratę rękojmi wpłaconej przez licytantów oraz odjął im zarząd spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu i zarządcą ponownie ustanowił pozwaną.

W zawiadomieniu z dnia 6 września 2013 r. Komornik Sądowy poinformował , że postępowanie egzekucyjne z wniosku banku przeciwko pozwanej umorzyło się z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c w dniu 24 sierpnia 2013 r. W dniu 24 kwietnia 2014 r. Komornik Sądowy stwierdził, że w przedmiotowym postępowaniu egzekucyjnym (...)wierzycielowi (bankowi) została przekazana kwota 5.096,43 zł

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy I C 151/ 16, w tym wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu I ACa 754/ 16 z dnia 21 grudnia 2016 r. wraz z uzasadnieniem (k. 113,126-128)), wydruk z elektronicznej księgi wieczystej nr (...) (k.158-169), dokumenty znajdujące się w aktach sprawy (...), w tym : protokół licytacji ogarnionego prawa rzeczowego z dnia 20.08.12 r. (k.179-180) pismo wierzyciela z dnia 10.12.12 r. (k. 190),postanowienie o zawieszeniu postępowania z dnia 24.08.12 r. (k.185), postanowienie na wniosek wierzyciela z dnia 2 stycznia 2013 r. (k. 192),

zawiadomienie o umorzeniu egzekucji z dnia 6.09.13 r. (k. 234), zaświadczenie o przekazaniu kwoty dnia 24.04.14 r. (k. 251)

W dniu 31 marca 2014 r. (...) Bank S.A z siedzibą w W. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności nr (...), na mocy której bank sprzedał na rzecz powoda „portfel wierzytelności” obejmujący wszystkie wierzytelności wraz z zabezpieczeniami (z wyjątkiem praw z weksli w przypadkach, gdy zabezpieczenie wekslowe ustało), jak również wszelkie inne prawa z wierzytelnościami i zabezpieczeniami związane, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i prowizje. W dniu 22 kwietnia 2014 roku bank oraz powód zawarły aneks do ww. umowy sprzedaży wierzytelności, aktualizujący stan wierzytelności na dzień 31 marca 2014 r. W załączniku do powyższego aneksu znalazła się wierzytelność banku wobec pozwanej, wynikającej z ww. umowy kredytu hipotecznego z dnia 28 stycznia 2008 r., nr (...).

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności nr (...) z 31.03.2014 r. (k.56 -86), aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności z dnia 31 marca 2014 r. (k. 118-121)

Postanowieniem z dnia 7 maja 2015 r. Sąd Rejonowy(...) w P. przysądził spółdzielcze własnościowe prawo do ww. lokalu mieszkalnego pozwanej na rzecz W. K. za cenę 221.000,00 zł, a postanowienie to uprawomocniło się w dniu 20 listopada 2015 r. Na skutek tego zdarzenia wpis banku jako wierzyciela hipotecznego w księdze wieczystej (...) został wykreślony.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 grudnia 2016 r. , sygn. akt AcA 754/16 Sąd pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy stanowiący ww. bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 18 marca 2011 r., nr (...) wystawiony przez bank, któremu Sąd Rejonowy(...) w P. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 19 maja 2011 r., sygn. akt (...)

Dowód : dokumenty znajdujące się w aktach sprawy IC 151/ 16, w tym wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu I ACa 754/ 16 z dnia 21 grudnia 2016 r. wraz z uzasadnieniem (k. 113,126-128)

Pismem z dnia 26 sierpnia 2016 r. powód wezwał pozwaną do dobrowolnej spłaty zadłużenia, wynikającego z przedmiotowej umowy kredytu w kwocie 163. 134 zł do dnia 2 września 2016 r., pod rygorem przekazania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: pismo powoda skierowane do pozwanej z dnia 26.08.16 r. (k. 123)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów.

Ustalenia stanu faktycznego Sąd poczynił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz dokumentów znajdujących się w aktach spraw cywilnych:(...) oraz w aktach sprawy komorniczej (...). Sąd uznał te dokumenty za prawdziwe i autentyczne. Ich autentyczności oraz prawdziwości treści nie kwestionowała żadna ze stron postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie

Powód legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie wywodził z zawartej w dniu 31 marca 2014 roku z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. (obecnie (...) Bank S.A. z siedzibą w W.) umowy sprzedaży wierzytelności, na mocy której nabył wierzytelność wraz z jej wszelkimi zabezpieczeniami oraz roszczeniami o odsetki, koszty i prowizje, wynikających z umowy kredytowej z dnia 28 stycznia 2008 roku z dnia nr (...), przysługującą temu bankowi względem pozwanej. Pozwana zakwestionowała roszczenie powoda jako nabywcy przedmiotowej wierzytelności zarówno co do zasady jak i wysokości. Dążąc do uwolnienia się od odpowiedzialności przed zasądzeniem żądanych przez nabywcę wierzytelności kwot, podniosła iż roszczenie powoda zostało w całości zaspokojone, gdyż w trakcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygnaturą (...)spłaciła zadłużenie wynikające z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 18 marca 2011 r, opatrzonego klauzulą

wykonalności z dnia 19 marca 2011 r. Strona pozwana wskazała nadto, że wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt 754/16 że ww. tytuł wykonawczy, został pozbawiony wykonalności. Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia, w szczególności co do roszczenia nieobjętego ww. (...), a z ostrożności procesowej również i co do całości żądania powoda.

Wobec cofnięcia przez powoda powództwa co do kwoty 88.045, 83 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia (k. 227,235) postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. Sąd umorzył postępowanie w niniejszej sprawie co do tejże kwoty (k. 237). Powyższe postanowienie uprawomocniło się w dniu 22 grudnia 2017 roku. W konsekwencji, ostatecznie spór pomiędzy stronami dotyczy pozostałej kwoty w wysokości 76.339, 17 zł, która nie była objęta przedmiotowym (...). Po sprecyzowaniu żądania powoda, strona pozwana w piśmie z dnia 21 grudnia 2017 r. podtrzymała wcześniej podniesione ww. zarzuty, w tym zarzut przedawnienia (k. 240-243).

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Stosownie do art. 510 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

W myśl art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Z racji tego, że roszczenia banku udzielającego kredytu w stosunku do kredytobiorcy – osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej są zawsze roszczeniami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej ich termin przedawnienia wynosi, jak słusznie podniosła strona pozwana, trzy lata. Stanowisko to znajduje aprobatę w ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2003 roku, I CKN 316/01, OSNC 2004/7-8/117, OSP 2005/7-8/94, Biul. SN 2004/8/7). Nadto należy wskazać, że najpóźniej wraz z należnością główną ulegają przedawnieniu odsetki za opóźnienie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 roku, III CZP 42/04, OSNC 2005/9/149).

Stosownie do art. 123 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Spór pomiędzy stronami ostatecznie toczył się wokół zasądzenia na rzecz powoda kwot wynikających z przedmiotowej umowy kredytu, ale nieobjętych przedmiotowym tytułem wykonawczym, tj. (...) z dnia 18 marca 2011 roku, któremu Sąd Rejonowy (...)w P. postanowieniem z dnia 19 maja 2011 r., sygn. akt(...)nadał klauzulę wykonalności. Badając więc kiedy nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, Sąd brał pod uwagę jedynie wszelkie czynności, które nie były dokonywane na podstawie tegoż tytułu wykonawczego.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego skutki przerwy biegu przedawnienia wywołanej przez zbywcę wierzytelności odnoszą się co do zasady także do cesjonariusza. Nabywa on wierzytelność w takim kształcie, w jakim przysługiwała ona zbywcy, także pod względem „stanu” jej przedawnienia. W konsekwencji, jeżeli bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu, cesjonariusz - wstępując w tę samą sytuację, w której w chwili zbycia wierzytelności pozostawał cedent - zostaje objęty skutkami tej przerwy. Innymi słowy, zgodnie z ogólnym założeniem, fakt zbycia wierzytelności pozostaje z zasady bez wpływu na bieg terminów przedawnienia oraz skutki zdarzeń kształtujących ten bieg, które nastąpiły przed dokonaniem cesji. Natomiast reguły te nie mają zastosowania do

przerwy biegu przedawnienia, która została spowodowana dochodzeniem roszczenia na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. W razie cesji wierzytelności przerwa biegu przedawnienia wywołana złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu lub wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie bankowego tytułu wykonawczego zachowa swój skutek wyłącznie wobec tych cesjonariuszy, którzy sami mogliby posłużyć się bankowym tytułem egzekucyjnym. W pozostałych sytuacjach przerwę biegu przedawnienia uznaje się za niebyłą - bieg zaś terminu przedawnienia w stosunku do nabywcy wierzytelności określa się na zasadach ogólnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r., sygn. akt II CSK 196/14, OSNC rok 2015, nr 12, poz. 145, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt III CZP 29/16, OSNC rok 2017, nr 5, poz. 55 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r., sygn. akt III CZP 60/16) (wyrok SA w Warszawie z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa 738/16)

W świetle powyższego oraz ustaleń stanu faktycznego, ostatnią czynnością dokonaną przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia przez wierzytelności nieobjętej (...) było oddalenie postanowieniem z dnia 19 maja 2011 roku wniosku pierwotnego wierzyciela (banku) o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu (...) co do kwoty 100.573,73 zł. Była to bowiem ostatnia czynność dokonana przez sądem i dotycząca kwoty nieobjętej (...). Przyjąć więc należy, że roszczenie banku nieobjęte ww. (...) stało się wymagalne najdalej w dniu nadania klauzuli wykonalności (...) oraz oddaleniu wniosku banku o nadaniu klauzuli wykonalności w pozostałym zakresie. Wszelkie inne czynności, które były dokonywane przez wierzyciela pierwotnego po tym zdarzeniu były dokonywane przez pierwotnego wierzyciela na podstawie przedmiotowego (...). Tak więc zarówno złożenie do komornika sądowego przez wierzyciela pierwotnego wniosku z dnia 11 sierpnia 2011 roku oraz umorzenie postępowania egzekucyjnego (...) postanowieniem komornika sądowego z dnia 2 stycznia 2013 roku, nie mają znaczenia dla ustalenia przerwy biegu przedawnienia, gdyż nie dotyczyły roszczeń powoda, których ostatecznie po doprecyzowaniu dochodził w niniejszym postępowaniu. Abstrahując od powyższego, warto również dodać, że powyższe zdarzenia również nie miałyby znaczenia dla przerwania biegu przedawnienia, w przypadku dochodzenia przez powoda roszczeń na podstawie samego (...). Mając na względzie utrwalony pogląd w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazać należy, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Przerwanie biegu przedawnienia na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności jest związane tylko z podmiotami uczestniczącymi w tym postępowaniu i na podstawie tego tytułu, w granicach ukształtowanych klauzulą wykonalności (wyrok SN z dnia 25 kwietnia 2017r., sygn. akt V CSK 493/16). W konsekwencji, powód niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwanie biegu przedawnienia w postaci czynności dokonanych przez pierwotnego wierzyciela na podstawie przedmiotowego bankowego tytułu wykonawczego.

Nietrafne są również twierdzenia strony pozwanej, że przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło w dniu zawarcia przedmiotowej umowy sprzedaży wierzytelności (k.207). Sąd wskazuje w tym miejscu, że nie jest to czynność w rozumieniu art. 123 pkt 1 kc. Po pierwsze, nie jest to działanie dokonywane przed sądem ani innym organem powoływanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju ani przed sądem polubownym. W ocenie Sądu, zawarcie przedmiotowej umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a powodem stanowi jedynie czynność prawną dokonywaną pomiędzy dwiema osobami prawnymi, tj. bankiem i funduszem inwestycyjnym, a nie przed organem sądowym lub egzekucyjnym. Po drugie, stanowisko Sądu w tym zakresie znajduje również odzwierciedlenie w wyżej przytoczonym orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 lipca 2017 roku, w którym stwierdzono, że zgodnie z ogólnym założeniem, fakt zbycia wierzytelności pozostaje z zasady bez wpływu na bieg terminów przedawnienia oraz skutki zdarzeń kształtujących ten bieg, które nastąpiły przed dokonaniem cesji.

Reasumując powyższe, nie ulega wątpliwości że roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie uległo przedawnieniu, gdyż pozew został wniesiony w dniu 13 lutego 2017 roku. Mając na względzie, że długość okresu przedawnienia wynosi

3 lata, a przerwanie tegoż biegu nastąpiło w dniu 19 maja 2011 roku jak opisane wyżej postanowienie SR o nadaniu klauzuli wykonalności i oddaleniu wniosku co do kwoty 100.573,73 zł, Sąd uznał że koniec biegu roszczenia powoda nastąpił w dniu 19 maja 2014 roku. W konsekwencji, Sąd podzielił twierdzenia strony pozwanej, uznając że roszczenie strony powodowej uległo przedawnieniu.

Ubocznie Sąd wskazuje, iż wariantowo za moment przerwania biegu przedawnienia można również uznać wypowiedzenie przedmiotowej umowy kredytu. Pierwotny wierzyciel dokonał wypowiedzenia umowy kredytu w dniu 13 kwietnia 2010 roku, skutkiem czego po upływie 30 – dniowego okresu wypowiedzenia zobowiązanie stało się wymagalne. Powód nie przedłożył jednakże do akt sprawy potwierdzenia doręczenia tegoż wypowiedzenia strony pozwanej. Mając jednakże na uwadze datę pisma zawierającego powyższe wypowiedzenia, określony w niej okres wypowiedzenia, a także wynikający z (...) z dnia 18 marca 2011 r., moment od którego pierwotny wierzyciel naliczał odsetki umowne, Sąd przyjął, że wypowiedzenie umowy kredytu hipotecznego nastąpiło najdalej w dniu 31 maja 2010 roku. Wobec powyższego również i w tym przypadku, roszczenie powoda uległo przedawnieniu, gdyż bieg terminu przedawnienia nastąpił w dniu 31 maja 2013 roku.

Na marginesie wskazać należy, że powód nie może doszukiwać się podstawy swojego roszczenia w odpowiedzialności pozwanej jako dłużnika hipotecznego pierwotnego wierzyciela. Co prawda rację ma powód powołując się na przepis art. 77 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, który statuuje że przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przywołana regulacja wprowadza ogólną zasadę, że przedawnienie wierzytelności hipotecznej nie wpływa na uprawnienie wierzyciela hipotecznego dotyczącego dochodzenia zaspokojenia z przedmiotu hipoteki, pociąga za sobą jedynie skutki w sferze obligacyjnej. Jednocześnie, zgodnie z art. 79 ust. 1 zd. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece wierzytelność zabezpieczona hipoteką może zostać przeniesiona jedynie wraz z zabezpieczającą ją hipoteką. W tym miejscu zgodzić należy się z powodem, iż wierzytelność hipoteczna nie może być przeniesiona bez hipoteki, hipoteka zaś nie może być przeniesiona bez wierzytelności, którą zabezpiecza. Przedmiotowa umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 31 marca 2014 roku przewidywała, że wraz z nabytymi wierzytelnościami, pierwotny wierzyciel przeniósł na powoda wszelkie ich zabezpieczenia, w tym hipoteki. Pomimo powyższego wskazać należy, że wraz z prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego(...) z dnia 7 maja 2015 r. o przysądzeniu spółdzielczego własnościowego prawa do położonego przy osiedlu (...) III S. w P. lokalu mieszkalnego pozwanej na rzecz W. K. - zgodnie z art. 1000 § 1 k.p.c - wszelkie prawa, w tym również hipoteka ciążące na nieruchomości wygasły. Powód twierdzi, że poprzez niniejsze postępowanie może uzyskać tytuł wykonawczy, który pozwoliłby mu zaspokoić się z sumy zlicytowanego ww. lokalu mieszkalnego, a przysługujące mu należności zostałyby pozostawione na rachunku depozytowym Ministra Finansów. W tym miejscu Sąd wskazuje, że przedmiotowa umowa sprzedaży wierzytelności została zawarta w dniu 31 marca 2014 roku, a przysądzenie własności ww. lokalu mieszkalnego nastąpiło na mocy postanowienia z dnia 7 maja 2015 r. Przez ponad rok czasu, powód jako nabywca przedmiotowej wierzytelności hipotecznej mógł wystąpić do Sądu Rejonowego prowadzącego księgę wieczystą tegoż lokalu z wnioskiem o wpis do księgi wieczystej jako nowego wierzyciela hipotecznego. Sąd nie może więc, będącym związany wyżej przywołanym art. 1000 k.p.c oraz fundamentalną zasadą prawa rzeczowego, tj. zasadą rękoi wiary publicznej ksiąg wieczystych uwzględnić żądań powoda na podstawie powyższych twierdzeń. W konsekwencji, dysponując księgą wieczystą przedmiotowego lokalu mieszkalnego, w której nie istnieje żaden wpis o hipotece, nie można uznać że powód jest wierzycielem hipotecznym pozwanej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo w całości - ***o czym orzeczono w pkt 1 sentencji wyroku.***

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1-3 k.p.c. (zasada odpowiedzialności za wynik procesu). Na tej podstawie wobec uznania powoda za przegrywającego proces Sąd obciążył go kosztami procesu i stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. pozostawił ich szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu – ***o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku.***

SSO Hanna Flisikowska

ZARZĄDZENIE

1. Proszę odnotować uzasadnienie,
2. Odpis uzasadnienia proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. Za 14 dni od doręczenia lub z apelacją.

P., dn.....02.18 r. SSO Hanna Flisikowska